

Maria Supryn, Maria Sydoruk

Lublin. Stare Miasto, Blok XI

Informator Archeologiczny : badania 9, 289-290

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUBLIN
Stare Miasto, Blok XI

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Lublinie

Badania prowadziła mgr Maria Supryn /autorka sprawozdania/ oraz mgr Maria Sydoruk. Finansował Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Zabudowa miejska z okresu średniowiecznego i nowożytnego.

Badania prowadzone były przy Bloku XI, usytuowanym w południowej pierzei Rynku /między ulicami Gruella, Trybunalską i Bramową/. Stanowiły one jeden z etapów przedprojektowych, kompleksowych prac badawczych.

Celem badań było rozeznanie stratygrafii stanowiska, ustalenie pierwotnych poziomów użytkowych w podwórzach kamienic i sieniach, odkrycie reliktyw nieistniejącej zabudowy oraz ustalenie pewnych szczególnych faktów wskazanych przez historyka sztuki i badacza architektury.

Założono 8 wykopów zlokalizowanych następująco:

wykopy I-IV przy kamienicy Rynek 14 - Trybunalska 12,
wykopy V-VI przy kamienicy Rynek 17 - Trybunalska 6,
wykop VII na podwórzu kamienicy Rynek 19,
wykop VIII przy kamienicy Bramowa 5.

W wykopie I ustalono miejsce rozwarstwienia się fundamentów sąsiednich kamienic Rynek 14 i 15 oraz odkryto fundament nieistniejącego obecnie traktu kamienicy Rynek 15.

W wykopach II-III ustalono pierwotny poziom sieni kamienic na około 30 cm poniżej obecnego.

Wykop IV pozwolił na rozeznanie układu warstw od zewnętrznej strony kamienicy Rynek 14. Stwierdzono tu występowanie warstw średniowiecznych z niewielką ilością zabytków ruchomych. Odsłonięto też mur fundamentowy kamienicy Rynek 14, jego stopa znajdowała się na głębokości 5 m.

W wykopie V odkryto sklepienie piwnicy, który to fakt wyjaśnia wyższe położenie podwórzy w centralnej partii bloku, w stosunku do poziomu podwórzy w pozostałych jego partiach.

W wykopie VI starano się ustalić poziom pierwotnego wjazdu przez sieni kamienicy Trybunalska 6; wykop nie przyniósł jednak oczekiwanych wyników, albowiem pierwotny układ warstw został tutaj wtórnie zakłócony do znacznej głębokości.

Wykop VII. Nie uzyskano odpowiedzi na pytanie o dawny poziom użytkowy podwórza kamienicy Rynek 19. Natrafiono natomiast na nieznaną, za-

waloną i zasypaną kamienicą.

Wykop VIII stanowił odcinek głównego traktu komunikacyjnego na Starym Mieście, od Bramy Krakowskiej ku Bramie Grodzkiej. Pod współczesnymi warstwami nasypowymi stwierdzono na głębokości około 1,30 m bruk z kamieni wapiennych, pod brukiem i warstwą podsypki piasku, na głębokości 2 m wystąpił starszy bruk, ułożony bardzo ściśle z drobnych kamieni i fragmentów cegieł. Nawierzchnie te datować można zapewne na XVI wiek. Poniżej "starszego" bruku wystąpiły fragmenty drewnianych belek, stanowiące najprawdopodobniej pozostałość średniowiecznej nawierzchni. Pod nią zalegała warstwa zawierająca zabutki ruchome datowane na XIV-XV wiek. Na głębokości 2,6 - 2,9 m stwierdzono calec.

Odsłonięto również fundament muru kamienicy Bramowa 5, którego stopa znajdowała się na głębokości około 3,4 m.

Wyniki badań archeologicznych, sformułowane w postaci wniosków konserwatorskich, zostaną wykorzystane w projekcie konserwacji i adaptacji kamienic.

Dokumentacja z badań znajduje się w posiadaniu Miejskiego Konserwatora Zabytków w Lublinie oraz w archiwum P.P.PKZ Oddział w Lublinie.

LUBLIN
Wzgórze Zamkowe

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P.PKZ
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Hunicz. Finansował WKZ w Lublinie. Wczesne średniowiecze, średniowiecze i okres nowożytny.

Badania prowadzone na Wzgórzu Zamkowym, między północną ścianą kaplicy, a nowozbudowanym skrzydłem zamku, potwierdziły istnienie murów widocznych na planie zamku z około 1807 r., których przebieg jest zgodny z opisem zawartym w inwentarzu z 1564 r. Odsłonięto mur obwodowy, znaczny odcinek fundamentu kaplicy oraz narożnik budowli dostawionej do północnej ściany kaplicy, mającej znaczenie obronne. Eksplorowane warstwy wyznaczały poziomy wewnątrz ograniczonego murami pomieszczenia.

Rezultaty prac wskazują, że mur obwodowy, w części przylegającej do kaplicy, mógł być zbudowany w początkach XIV wieku.